

det at have udtalt noget, der kunde opfattes som et Løfte eller Tilsagn i nogen som helst Retning. Særlig maa jeg benægte at have fremsat nogen Udtalelse, der skulde kunne gengives saaledes, „at jeg paa Ministeriets Vegne havde afgivet den Erklæring, at jeg ikke betvivlede, at Langelænderne vilde faa Bevilling til Postbefordring, naar de vilde besørge denne i samme Omfang og med samme Tilskud som hidtil.“ Det forekommer mig, at denne Erklæring er tilstrækkelig tydelig til at diskulperer Ministeriet. I Foraaret var Situationen den, at Ministeriet efter Konference med Generalpostdirektoratet ansaa det for rigtigt, at den Kontrakt, der bestod om Besørgelse af Postforbindelsen mellem Korsør—Lohals—Rudkøbing, blev opsagt 1ste Juni næste Aar paa Grund af de mange Klager, der vare komne over Besørgelsen paa denne Route. Det ærede Medlem vil erindre, at det ærede Medlem selv i Forfjor her i Salen fremkom med ret vægtige Klager over denne Postbesørgelse; bl. a. ankede det ærede Medlem over, hvad der ogsaa ofte er kommet frem fra selve Langelands Side, at Skibet havde to Liggedage om Maaneden, hvor det altsaa slet ikke besørgede Posten, at det meget ofte kom for sent, saa det ikke opnaaede Tilslutning til de paagældende Banetog, og dernæst var det jo et Faktum, at Skibet var lidet sødygtigt. Nu har det jo ganske vist senere været underkastet en Reparation til 20—30,000 Kr. — jeg ved ikke hvor meget —, som maaske har gjort det for saa vidt sødygtigt, som der ikke er nogen ligefrem Fare ved at benytte det. Men de Mangler, der i øvrigt kunde klæbe ved Skibet med Hensyn til hurtig Besørgelse af Posten og med Hensyn til, at det er nødt til at have nogle Liggedage om Maaneden, ere ikke blevne afhjulpne derved. Altsaa, Ministeriet ansaa det for rigtigt, at Kontrakten blev opsagt, og den blev opsagt. Da man altsaa skulde søge Postrouten besørget fra 1ste Juni næste Aar ved et nyt Dampskibsselskab, hvorfor — sagde det ærede Medlem — henvendte man sig da ikke til Langeland for at forespørge, hvorvidt man derovre vilde overtage denne Fart? Nej, det gjorde man ganske simpelt ikke, fordi det jo tydelig fremgik af de Forhandlinger, der vare førte mellem Postinspektøren og de kommunale Myndighederovre paa Langeland, at man derovre indtil videre overhovedet slet ikke vilde indlade sig paa at danne noget kommunalt Dampskibs-Aktieselskab; man vilde ganske rolig afvente Udfaldet af Under-

søgelser med Hensyn til et Jærnbaneanlæg fra Svendborg over Taasinge til Rudkøbing; hvis disse Undersøgelser fik det Udfald, at et saadant Anlæg var uigennemførligt, vilde man *begynde at arbejde* paa at danne et saadant Aktieselskab, for saa vidt man forud kunde faa Tilsagn om, at man vilde faa samme Subvention, som det sydfynske Dampskibsselskab havde faaet for Routen Rudkøbing—Svendborg, og at lignende Tilsagn kunde ventes med Hensyn til Routen Korsør—Lohals—Rudkøbing. Det ærede Medlem vil sikkert indrømme, at det var et noget løst Grundlag, at skulle forhandle paa. Derimod havde man det andet, det virkelig bestaaende Selskab, som man naturlig kunde henvende sig til, nemlig det sydfynske Dampskibsselskab, der jo var et ret kapitalstærkt Selskab med adskillige gode Skibe. Der blev derfor indledet Forhandlinger med dette, og det lovede da at ville indgaa paa Besørgelse af denne Route og dertil at ville stille et nyt Skib til Raadighed, for saa vidt det kunde faa sin egen Kontrakt fornyet for 3 Aar. Det var en ret naturlig Fordring, at man ikke kunde indlade sig paa at bygge et nyt Skib til en ny Route uden at være sikker paa i alt Fald i nogle Aar at beholde Routen. Det er for øvrigt ikke ganske korrekt, naar jeg sagde 3 Aar. Selskabet stillede et Forlangende om at faa Routen paa 5 Aar, men jeg ansaa det ikke for rigtigt at binde Postvæsenet til mere end 3 Aar, og det gjorde jeg netop af Hensyn til, at det mulig i de kommende Aar kunde stille sig saaledes, at den Bevægelse, der jo rigtignok, saa vidt jeg kunde skønne, kun var i sin Vorden paa Langeland med Hensyn til selv at overtage Dampskibsforbindelsen paa Øen, kunde udvikle sig videre, naar man kom til et Resultat med Hensyn til det omtalte Baneanlæg, og saa var man frit stillet med Hensyn til at kunne komme Langelænderne i Møde, for saa vidt de selv til den Tid vilde overtage Farten. Med Hensyn til en saadan eventuel, helt eller delvis kommunal Drift skal jeg udtale, at jeg staar for saa vidt paa samme Standpunkt som min ærede Forgænger, naar han over for en Deputation fra Langeland i Foraaret udtalte, at han fandt, at saadanne Dampskibsforbindelser passende kunde overtages af Kommunerne, for saa vidt der var Villighed og Evne dertil paa vedkommende Sted. Men en saadan Villighed og en saadan Evne maatte virkelig, saa vidt jeg har kunnet skønne, give sig Udslag i et kraftigt Arbejde for at danne et Aktieselskab. Det var ikke